

PARASIE, Firmin P. (Gent 9 september 1897 – Bomlitz 22 september 1976).

Stamde uit een socialistische onderwijzersfamilie en kwam op het Gentse atheneum onder invloed van flamingantische leraren (onder anderen René de Clercq en Hippoliet Meert) en van Marcel Minnaert. In 1915-1916 was Parasie voorzitter van De Heremans' Zonen. Onder zijn bestuur hield de vereniging op te bestaan door een breuk tussen activistische en passivistische leden (activisme, passivisme). Hij kreeg een filologische opleiding aan de vernederlandse universiteit (1916-1918) te Gent (von Bissing Universiteit). Parasie was medewerker aan Meerts Volksopbeuring en schreef in de Nieuwe Gentsche Courant onder andere over toneel. In april 1917 herstichtte hij de Vlaamse Bond het Taalminnend Normalistengenootschap. In mei 1918 werd hij lid van de Vlaamsch-Nationale Partij.

Aanvankelijk naar Göttingen uitgeweken, kwam Parasie in de lente van 1919 terug naar België, waar hij prompt werd aangehouden en veroordeeld tot twee jaar opsluiting vanwege zijn activistisch engagement. Na zijn vrijlating was hij betrokken bij de Clarté-groep. Van 1922 af werkte hij als redacteur voor de Rheinisch-Westfälische Zeitung. Enkele jaren later werd hij in Gent buitenlandse correspondent voor die krant. Parasie geraakte in de ban van het nationaal-socialisme. In 1934 deed hij de Duitse ambassade in Brussel een aanbod om een door Duitsland gefinancierd persbureau op te richten. Het voorstel werd afgewezen, maar Parasie kon wel werken voor het Deutsches Nachrichtenbüro (DNB). In België werkte hij onder andere mee aan het satirisch weekblad Pallieter en in januari 1930 gaf hij zelf het satirisch blad Reinaert uit. Hij schreef ook in Dietbrand (1932-1939).

Na 1932 was hij een van de drijvende krachten achter Roza de Guchtenaeres De Dietsche Voorpost, waarin hij tegen het "belgicistische" Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV) en de "anti-Dietse houding" van Raf Verhulst agiteerde. In februari 1940 werd het blad gesplitst in Buitenlandsch Overzicht, onder redactie van Parasie, en De Voorpost, onder redactie van Maurits Ponette. In 1937 schreef Parasie in De Dietsche Voorpost in bedekte termen over de (financiële) contacten tussen het Duitse Propagandaministerium (Promi) en VNV-leider Staf de Clercq. Hij kreeg die informatie van Ward Hermans en Herman van Puymbrouck die achter de schermen een strijd met De Clercq voerden aangaande de aanwending van geld afkomstig van het Promi. De Clercq sloeg terug door Parasie in Volk en Staat een "uitdagingsagent" te noemen. In april 1939 legde Parasie klacht neer bij het Belgische gerecht tegen Volk en Staat wegens laster met de bedoeling de financiële connecties tussen het VNV en Duitsland bloot te leggen. Er volgden huiszoekingen, maar de Duitse inval verhinderde verder ge-

volg. Parasie werd zelf in mei 1940 gearresteerd door de Belgische Veiligheid. Gedurende de Tweede Wereldoorlog werkte hij als journalist (perslector, cultureel correspondent) onder andere voor DNB-Belgapress. Hij was ook medewerker van Radio Brussel (onder pseudoniem van Erik Falk), van *Het Laatste Nieuws* (pseudoniem: Poorter) (1943-1944) en correspondent van het in Berlijn onder de redactie van **Paul Vrijdaghs** verschijnende *Weekblad der Vlaamse arbeiders in het Rijk* (Fremdsprachenverlag). Hij was politiek actief in de **Duitsch-Vlaamse Arbeidsgemeenschap** (DeVlag) en werd persleider in het gewest Gent en Meetjesland. Hij trad ook in dienst van de Sicherheitsdienst (SD) waar hij belast werd met de controle op dagbladen. In 1943 en 1944 verbleef Parasie een tijdlang in Aken waar hij voor de Geheime Staatspolizei werkte (Gestapo).

Op 19 januari 1946 werd Parasie te Brussel bij verstek ter dood veroordeeld voor zijn rol tijdens de bezetting. Hij slaagde er evenwel in uit de handen van het Belgische gerecht te blijven. Hij verbleef een tijd in Praag waar hij op 13 februari 1945 tot doctor in de filosofie promoveerde. Daarna verbleef hij te München waar hij tot Duits staatsburger werd genaturaliseerd. Hij kwam aan de kost als gymnasiumleraar in het Rijnland en in Hannover tot hij in 1962 met pensioen ging.

LITERATUUR: L. Buning, 'Firmin Parasie', *NBW*, VIII, 1979; – D. Vanacker, *Het activistisch avontuur*, 1991; – B. de Wever, *Greep naar de macht. Vlaams-nationalisme en Nieuwe Orde. Het VNV 1933-1945*, 1994; – P.J. Verstaete, 'De Dietsche Voorpost: radicaal en compromisloos', in *Roza De Guchtenaere, 1875-1942*, 1994.

GILBERT DE SMET* EN BRUNO DE WEVER